

בית משפט השלום בפתח תקווה

11 אפריל 2019

ת"א 38973-04-16 אודאי ואח' נ' כהן ואח'

בפני כב' השופטת הבכירה ניצה מימון שעשוע

תובע יצחק אודאי

נגד

נתבע אלון כהן

פסק דין

- 1
- 2 בפני תביעה לפי חוק איסור לשון הרע, ותביעה שכנגד.
- 3 התובע שימש כמנהל דוורים בסניף דואר פ"ת בין השנים 2000-2009.
- 4 הנתבע עבד כדוור בסניף פ"ת עד לפיטוריו בשנת 2016, ותקופה מסויימת עבד תחת ניהולו של התובע.
- 5 התובע טוען כי הנתבע הוציא דיבתו של התובע רעה, הכפישו והשפילו ברבים באמצעות פרסומים בהם
- 6 טען בכזב והעליל עלילות לגבי חייו האישיים של התובע, לרבות האשמות בעניינים הקשורים לזוגיות
- 7 שלו עם אשתו.
- 8 במסגרת ההכפשות, טען הנתבע בפרסומים (פוסטים) שפרסם ברשת החברתית פייסבוק בפברואר-
- 9 מרץ 2015 כי התובע מקיים יחסי מין מחוץ לנישואיו ואף הטריד מינית עובדת של הדואר. הנתבע
- 10 הגדיל לעשות והפיץ בשלהי שנת 2015 גם מכתבים, שהופנו לאשתו של התובע ולשלושת אחיה של
- 11 אשתו, וייחסו לתובע בגידות באשתו.
- 12 התובע טוען כי הנתבע אף שלח לו, באמצעות עו"ד, מכתב התראה בחודש מרץ 2016, בו הוא דורש
- 13 פיצוי והתנצלות על כך שהתובע מייחס לו הפצת פרסומים על בגידותיו של התובע באשתו. בעקרבות
- 14 מכתב התראה זה החליט התובע כי הגיעו מים עד נפש והגיש את התביעה.
- 15 הנתבע טוען בהגנתו כי בעת עבודתו ברשות הדואר נפל קורבן להתנהלויות לא תקינות של הממונים
- 16 עליו, ובחלק מן המקרים היה הוא מי שהיה עד להן או ששמע עליהן.
- 17 הנתבע טוען כי עשה כל שביכולתו בכדי למנוע ולהוקיע התנהגויות אלה, הגיש תלונות למנהליו ולאחר
- 18 מכן לנציבות שירות המדינה, למשטרה ולגורמים אחרים.

בית משפט השלום בפתח תקווה

11 אפריל 2019

ת"א 38973-04-16 אודאי ואח' נ' כהן ואח'

1 הנתבע טוען כי הרקע להגשת התביעה הוא התנקמות בו על מכתב תלונה ששלח אודות התובע לנציבות
2 שירות המדינה, בשנת 2012.

3 מוסיף הנתבע וטוען כי תביעתו של התובע היא תביעת השתקה והפחדה, שנועדה לאיים ולהשתיק
4 מבקרים או יריבים, על ידי העמסתן של עלויות הגנה משפטיות גבוהות שיגרמו להם לנטוש את
5 הביקורת או ההתנגדות שלהם למעשיו והתנהגותו הפסולים.

6 הנתבע מתאר כי יחסיו עם התובע היו טובים במהלך השנים, עד לרגע הגעת הנתבע למחלוקת עם הגב'
7 אושר (דוד) אביבה (להלן: **הגב' אושר**) אשר היתה מקורבת לתובע. מרגע המשבר ביניהם בשנת 2008
8 החלו יחסי התובע והנתבע להתערער.

9 הנתבע טוען כי חווה מסע התנכלויות כלפיו כדי להשתיקו ולשתקו באופן שימנע ממנו להגיש תלונות,
10 בדבר גילוייו בנוגע לאי סדרים, גניבות, איומים והטרדות מיניות ברשות הדואר.

11 הנתבע טוען כי חשף את התובע בהתנהלות לא ראויה המהווה הטרדה מינית ותוך ניצול יחסי מרות.

12 הנתבע טוען כי גילה שהתובע מעורב במעשי שחיתות בדואר, כאשר נעלמו תלושים בהיקפים של כמה
13 עשרות או מאות אלפי שקלים.

14 הנתבע טוען כי נוכח תפקידו של התובע, היתה מוטלת עליו החובה לספר את הידוע לו וזאת לטובת
15 טוהר השירות הציבורי. לטענתו, הפוסטים בפייסבוק והתלונה לנציבות שירות המדינה חוסים גם
16 תחת הגנת תום הלב הקבועה בס' 15 לחוק איסור לשון הרע.

17 כן טוען הנתבע כי היתה לו החובה המוסרית והחוקית לדווח להנהלת הדואר על התנהלות בסניף
18 לרבות מעשיו של התובע, ומשלא טופלו הנושאים האמורים, קמה לו החובה המוסרית והחוקית לדווח
19 לנציבות שירות המדינה ולכל גורם פיקוחי וחוקי אחר. כן הוא טוען כי משכשלו הגורמים האמורים
20 לפעול לחקירת התלונות שהגיש, היתה חובתו המוסרית והחברתית ליידע את הציבור.

21 הנתבע הגיש כתב תביעה שכנגד בו טען כי התובע הוא שהוציא דיבתו של הנתבע רעה בכך שייחס לו
22 באזני אנשים שונים, ביניהם גיסו של התובע שמעון סבן וגב' אלינור לוי (להלן: **גב' לוי**), את פרסום
23 לשון הרע הנתענת בתביעה, ומאחר שבדברים אין אמת, הדבר מהווה לשון הרע כלפיו.

24 כן נטען לפגיעה בפרטיות, בכך שהתובע נגע בחפציו האישיים של הנתבע ולקח ללא רשות מסמכים
25 מתיקו האישי, המסמכים מההליך המשמעתי, שצורפו לתביעה.

26 התובע טען כי התביעה שכנגד היא טורדנית וקנטרנית בבחינת "ההגנה הטובה ביותר היא התקפה",
27 ומצביע על עיתוי ונסיבות הגשתה, כתגובה לתביעה שלו.

28 מטעם התובע העידו גב' אושר, שמסרה תצהיר, וכן הוזמנו לעדות גיסו אברהם סבן ושמואל סבן.

29 מטעם הנתבע העידו אליהו לוי ואחיו של הנתבע בני כהן, שמסרו תצהירים, וכן הוזמנו לעדות אביגדור
30 לביא ורונית סעאת.

בית משפט השלום בפתח תקווה

11 אפריל 2019

ת"א 38973-04-16 אודאי ואח' נ' כהן ואח'

1 כן הוגשו ואוזכרו פסקי דין שניתנו בעניינו של הנתבע בתביעות דומות.
2 מפסקי הדין שניתנו בעניינו של הנתבע עולה כי בשנים האחרונות לעבודתו בחברת הדואר, הורעו יחסי
3 העבודה של הנתבע עם הממונים עליו ועם חבריו לעבודה. הנתבע הרבה להתלונן על אי סדרים בניהול
4 הסניף ובחלוקת העבודה בין הדוורים, בשנת 2012 הגיש תלונה לנציבות שירות המדינה, ובמקביל
5 הקליט את חבריו וחברותיו לעבודה כדי לעשות שימוש כראות עיניו בחומרים שיאסוף. משנת 2012
6 ואילך החל הנתבע להגיש תביעות משפטיות נגד מנהלים ועובדים בחברת הדואר, בטענות להתנכלות,
7 פרסום לשון הרע אודותיו, פגיעה בזכויותיו עקב היותו "חושף שחיתויות", ועוד. כן הגיש תלונות
8 נוספות לנציבות שירות המדינה, ליועמ"ש לממשלה ולמשטרה. כל תביעותיו המשפטיות נדחו ע"י
9 המותבים שדנו בהן, תוך מתיחת ביקורת על התנהלותו הבוטה והלעומתית של הנתבע והיותו איש
10 ריב ומדון. ראו: סע"ש 53460-09-12 **כהן נ' חברת דואר ישראל** – תביעה שהגיש נגד חברת הדואר וגב'
11 אביבה אושר, המנהלת הישירה של הנתבע; ת"א 783-09-12 **כהן נ' לוי ואח'** – תביעה שהגיש נגד גב'
12 אלינור לוי ועובדים אחרים בסניף; הערעור נדחה. ת"א 39514-08-14 **כהן נ' תשובה** – תביעה שהגיש
13 נגד מנהלו מר אלירן תשובה; הערעור נדחה. לעומת זאת, הנתבע חוייב בתשלום פיצויים לנפגעים
14 מלשון הרע שהפיץ, בתביעות שכנגד שהגישו אלינור לוי ואלירן תשובה.

15 בטרם הדיון בראיות שהובאו במסגרת התביעה והתביעה שכנגד, אסקור בקצרה את פרשת הגב' לוי,
16 שקדמה להן כרונולוגית, ואני מוצאת כי יש בה לשפוך אור על התנהלותו של הנתבע.

פרשת הגב' לוי:

17
18 ביום 27.9.11, כתבה הגב' לוי, שעבדה כדוורית בסניף יחד עם הנתבע, מכתב שכותרתו "הוצאת דיבה",
19 שמוען למנהל כח האדם, בו נכתב:

20
21
22 "היום ב-27.9.11 פנה אליי בצעקות מול מנהל המחלקה ועובדים נוספים הדוור אלון כהן,
23 בצעקות ואיומים שמנהל דואר גבעתיים מר איציק הודאי ניסה ומנסה להתעסק איתי
24 ולציתות "איציק מזיין אותך בתחת" דבר זה גרם לי עוול ועוגמת נפש אני אלינור לוי אשה
25 נשואה ואם ל-4 ילדים לא אהיה מוכנה לשמוע כאלה מילים מאף אחד והנני מתכוונת
26 לתבוע את אלון כהן ולהלחם בכל משאב.
27 נ..ב. וכל זה נעשה ללא התגרות מצדי."

28
29 עקב תלונתה של גב' לוי נערך הליך בירור ע"י נציבות שירות המדינה, האגף לחקירות משמעת,
30 במסגרתו הוזמנו מספר עובדים למסור את גרסתם לאירוע הנדון. מסקנות חקירת הנציבות היו כי
31 הנתבע עבר עבירת משמעת והוחלט לנזוף בנתבע.

32
33 ביום 14.5.12 הוציא מר יוחנן יצחק, מנהל תחום ענייני עובדים ומשמעת בדואר ישראל, מכתב שמוען
34 למר דב דעי מנהל מרחב תל אביב מרכז, המתייחס לנתבע ונושא את הכותרת "מר אלון כהן - המלצה
35 למכתב נזיפה", ובו סקר את השתלשלות האירועים ואת המצב העדכני ביחס לתלונה, וכך כתב:

בית משפט השלום בפתח תקווה

11 אפריל 2019

ת"א 38973-04-16 אודאי ואח' נ' כהן ואח'

1 "1. מר אלון כהן (להלן : העובד) מועסק כדוור בדואר פתח תקווה.
2 2. ביום 10 באוקטובר 2011 הועברה לאגף החקירות תלונתה של הגב' אלינור לוי (להלן :
3 גב' לוי) המשמשת אף היא כדוורית במחוז פתח תקווה כנגד העובד.
4 3. בעקבות תלונה זו נפתחה חקירה באגף החקירות בנציבות שירות המדינה נגד העובד,
5 בחשד להטרדה מינית והתבטאות שאינה הולמת. ביום 2 בינואר 2012 התקבל חומר
6 החקירה באגף התביעות בנציבות שירות המדינה לשם בחינת האפשרות של נקיטת הליכים
7 משמעתיים כנגדו.
8 4. ממכתבו של עו"ד אסף רוזנברג, ממונה בכיר משמעת בנציבות שירות המדינה, שהתקבל
9 אצלנו בתאריך 15 באפריל 2012 עולה מחומר החקירה כי העובד פנה ביום 27 בספטמבר
10 לגב' לוי, אשה נשואה ואם לארבעה ילדים ואמר לה בנוכחות עובדים אחרים ובהם גם
11 שניים ממנהליה כי איציק אודאי, המנהל הקודם, נהג לעשות לה מסאז' "ולזיין אותה
12 בתחת".
13 5. יצויין, כי מלבד העדים שנכחו במקום ותמכו בגרסתה של גב' לוי, מנהל מחלקת
14 הדוורים, מר גבאי אהוד, מסר כי העובד אישר באזניו שאמר לגב' לוי ש"איציק זיין אותה".
15 6. בחקירתו, העובד הכחיש את האמרות המיוחסות לו וטען כי כל שאמר לגב' לוי במהלך
16 התקרית היה "...אני ראיתי את איציק אודאי שהיה מנהל הקודם של הדואר עושה לך
17 מסאז' בכתפיים, אסור למנהל לגעת בבחורה". עוד טען העובד, כי במקום נכחה רק
18 הדוורית מירב כורש אשר בעדותה בכלל שללה אפשרות לפיה נכחה בתקרית.
19 7. הננו רואים בחומרה רבה התבטאויות כגון זו, שמקומה לא יכירנה בחברת בני תרבות
20 ובודאי שלא בקרב עובדי מדינה.
21 8. נוכח האמור לעיל, ממליץ עו"ד רוזנברג לנקוט נגד העובד בהליך משמעתי פנים משרדי
22 של נזיפה, בכפוף לעריכת שימוע.
23 9. טרם הוצאת מכתב הנזיפה יש להודיע לעובד על הכוונה לנזוף בו ולאפשר לו להגיב הן
24 על ההאשמה המיוחסת לו והן על הכוונה לנזוף בו. היה ולא יהא בתגובתו כדי לשנות
25 מהכוונה לנזוף בו יש להוציא מכתב נזיפה עם העתק לח"מ."
26
27 לימים, לאחר שמכתב מנהל משאבי אנוש בנדון הועבר לנתבע לקבלת התייחסותו להאשמה ולכוונה
28 לנזוף בו, מסר הנתבע תגובתו באמצעות ב"כ, אך ההחלטה בנציבות נותרה בעינה, לנזוף בנתבע על
29 האירוע. ביום 4.7.12 הוציא מר דב דעי, מנהל מרחב ת"א והמרכז, בדואר ישראל, מכתב לנתבע
30 שכותרתו "משמעת-נזיפה" בו נכתב, בין היתר :
31
32 "[...] הנני רואה בחומרה רבה את התנהגותך זו שאינה הולמת עובד חברת דואר ישראל
33 בתפקידך ומשמשת דוגמא שלילית לחבר העובדים.
34 הריני נוזף בך ומזהירך בזה, שאם תוגש תלונה נוספת מסוג זה ותמצא אשם בה, אאלץ
35 להמליץ על נקיטת אמצעים משמעתיים חמורים יותר."

בית משפט השלום בפתח תקווה

11 אפריל 2019

ת"א 38973-04-16 אודאי ואח' נ' כהן ואח'

1
2 הנתבע לא השלים עם תוצאות הבירור המשמעותי, ובחר להגיש תביעה אזרחית נגד הגב' לוי וכל
3 העובדים שהעידו במסגרת החקירה המשמעותית. בתביעה שהגיש התובע נגד גב' לוי ואחרים לגבי
4 התלונה שהוגשה על ידה נגדו למנהל משאבי אנוש, נדחתה תביעתו, ואילו התביעה שכנגד של גב' לוי
5 התקבלה. נקבע כי הוא פרסם אודותיה דברי לשון הרע על רקע סכסוך ביחסי העבודה, וכי השפיל
6 אותה בפומבי בנוכחות עובדים אחרים בכך שיחס לה שיתוף פעולה עם מעשים מיניים מצד
7 התובע כלפיה בעת שעבדה תחתיו. הנתבע חוייב לפצות את הגב' לוי בסך 60,000 ש"ח. ערעור שהוגש
8 על ידו נדחה.

9
10 מעדותו של הנתבע באותו תיק עולה כי הודה שהטיח בגב' לוי שהתובע, כמנהל שלה, נהג לעשות לה
11 מסאג' בכתפיים, וזה אסור בין מנהל לעובדת, אם כי הכחיש שהטיח בה מעללים מיניים ממשיים עם
12 התובע ("מזיין אותך בתחת בכל הזדמנות"), כפי שהעידה שאמר לה. הנתבע טען כי מדובר בתלונת
13 סרק שהוגשה על רקע התנכלויות אותן חווה במקום עבודתו מצד חלק מהעובדים עוד בחודש יוני
14 2008 וזאת על רקע סכסוך שבמרכזו עמדה סוגיית אזורי החלוקה של דברי הדואר ע"י הדוורים
15 העובדים בסניף פתח תקוה, ועל רקע חשיפת אי-סדרים בחלוקת הדואר בסניף. הנתבע טען שהדברים
16 שנאמרו על ידו משקפים את שראו עיניו ודברים אלו אינם לשון הרע והינם בבחינת אמת דיברתי.

17
18 עדים שנכחו במקום האירוע תמכו בגרסת גב' לוי, ובית המשפט קיבל את עדויותיהם כמהימנות.
19 יצוין, כי גם מהחלק שבו הודה הנתבע עולה אובססיביות מצידו כלפי אינטראקציות מיניות אותן
20 ייחס לתובע כלפי עובדות בסניף, שכן מאופן הטחת הדברים בגב' לוי ומאופי הסכסוך ביניהם עולה כי
21 לא חרתה לו הפגיעה המינית בגב' לוי, אלא שיתוף הפעולה של אותה עובדת עם התובע, שהביא לה
22 הטבות והקלות בעבודה.

23
24 מחקירתו הנגדית של הנתבע במסגרת התיק שהגיש נגד גב' לוי ואחרים, עולה כי הוא מתכחש
25 לממצאים נגדו ומיתמם לגבי תוצאות החקירה שנערכה ע"י נציבות שירות המדינה:

26
27 "ש. האם זה נכון שהמלצות עו"ד אסף רוזנברג היה לנזוף בך בשל התנהגות לא הולמת.

28 ת. נכון, עד היום אני לא יודע על מה הנזיפה. הואשמתני בתקיפה, אם היה תקיפה היה
29 צריך להגיש כתב אישום.

30 ש. אתה טוען שלא ידעת בגין מה ננזפת.

31 ת. נכון."

32 "ש. לאחר קבלת הנזיפה בחרת להגיש תביעה כנגד כל אותם אנשים שנתנו את עדותם
33 במסגרת החקירה של הנציבות.

34 ת. נכון."

35 [....]

בית משפט השלום בפתח תקווה

11 אפריל 2019

ת"א 16-04-38973 אודאי ואח' נ' כהן ואח'

ש. מעולה. בעצם, מה שאתה טוען פה, אתה אומר כל החברים שלי נתנו פה עדות שקר,
נכון?
ת. כן."

להלן אדון בפרסומים המיוחסים לנתבע בתביעה העיקרית, ולאחר מכן בתביעה שכנגד.

א. מכתב תלונה לנציבות שירות המדינה אודות התובע

כתיבת מכתב תלונה על ידי הנתבע נגד התובע ביום 6.8.12 לנציבות שירות המדינה ביחס להתנהגותו ותפקודו בעבודה (רישומים כוזבים לגבי חלוקת הדואר והטרדות מיניות כלפי עובדות בסניף – ס.ח. ו-א.ח.) מוגנת בסעיף 15(8) לחוק איסור לשון הרע, ועל כן אינה מנושא הדיון בתיק זה. כך גם לגבי תלונות אחרות שהגיש נגדו לרשויות.

ב. פרסומים בעל פה ובמכתבים לקרובי התובע - אשתו וגיסיו, וכן בעל פה לעובדים בדואר, אודות בגידותיו של התובע באשתו והטרדותיו המיניות

התובע טוען כי הנתבע לא הסתפק בהגשת התלונה לנציבות, אלא הפיץ בעל פה באזני מספר אנשים את טענת בגידותיו של התובע באשתו והטרדותיו המיניות, וכן שלח מכתבים בנדון לאחיה של אשת התובע, אברהם, שמואל ושמעון סבן, וליוסי דואניס, בשלהי שנת 2015.

בעניין זה העידה הגב' אושר כי שמעה מספר פעמים את הנתבע מוציא דיבתו של התובע רעה ומייחס לו בגידות באשתו, הטרדות מיניות כלפי מספר עובדות במחלקה ואף הצהיר באזניה כי בכוונתו ללכת לביתו של התובע ולספר לאשתו על המתרחש.

הוכח כי הגב' אושר מקורבת לתובע וטינתה כלפי הנתבע בלטה בעדותה, אף התקיים הליך משפטי קודם ביניהם בבית הדין לעבודה, ועל כן יש לבחון את עדותה בזהירות. עם זאת, תוכן הדברים עליהם העידה לגבי ההשמצות שהשמיץ הנתבע את התובע, נתמך בפרסומים של הנתבע בפייסבוק, שאינם שנויים במחלוקת, בעדויות האחרות מטעם התובע, שיפורטו להלן, ובפרשת הגב' לוי, שפורטה לעיל, ועל כן אני מקבלת אותה כנכונה.

כן העיד שמואל סבן, גיסו של התובע (אחי אשתו) כי הוא מכיר את הנתבע מילדות, וכי הנתבע פנה אליו מיוזמתו וסיפר לו בעל פה על בגידות של התובע באשתו (אחותו של העד) ואף כתב לו מכתבים ושם בתיבת הדואר שלו.

ש"ש. מה אתה יודע לספר לגבי טענות שיש לאיציק כלפי אלון.

בית משפט השלום בפתח תקווה

11 אפריל 2019

ת"א 38973-04-16 אודאי ואח' נ' כהן ואח'

1 ת. דוקא אלון יידע אותי בענין של גיסי, בזה שהוא שם לי פעמיים מכתבים בתיבת
2 הדואר, מספרים שגיסי מתעסק עם עובדת מסויימת בדואר, וגם באחד הפעמים שפגשתי
3 אותו ודיברנו הוא דיבר איתי על הענין הזה. אמרתי שזה לא נעים לנו ושנחנו לא אוהבים
4 לדבר על זה. הוא סיפר לי את זה בתור רכילות. לא ביקש ממני לעשות משהו בענין
5 האינפורמציה הזו. היה כתוב במכתבים שאיציק מתעסק עם אחת העובדות שם, שיש להם
6 יחסית אינטימיים, גם ציין את העובדה שהוא מתנכל לאלון בעבודה.
7 ש. אתה יודע אם הוא שלח את המכתב הזה לעוד מישו מלבדך?
8 ת. גם לאחי אברהם.

9 ש. חוץ מהמכתבים האלה היו עוד אירועים או האשמות במקומות אחרים שאלון
10 עשה נגד איציק.
11 ת. הבן שלי יקיר, שהיה עובד בחופשות בדואר כנער, גם יקיר סיפר.
12 ש. מה זה עשה למשפחה, מה זה עשה לאחותך?
13 ת. וואו. אני סיפרתי על זה לאחותי. אחרי המכתב השני אמרתי לה שזה לא עסק,
14 הבן שלי נחשף למכתב השני כי הוא העלה את זה הביתה והראה לי. אמרתי שאני עובד
15 ציבור בעיר, מכירים אותי ומכירים אותנו וכל הסיפור הזה לא נעים לאף אחד מאתנו,
16 בבקשה שיעשו משהו בענין כדי שזה ייפסק. שיתבעו אותו, שילכו למשטרה יגישו תלונה,
17 מה שצריך על פי חוק כדי להפסיק את זה. זה יצר משבר גדול אצל אחותי, כשדיברתי איתה
18 היא היתה על סף הגשת בקשה לגירושין ובסוף היא הגישה. מן הסתם לא היה לנו נעים כל
19 הסיפור הזה... אחותי האמינה לסיפור.

20
21 כשנשאל בחקירה הנגדית איך ידע שאלון הוא שכתב את המכתבים, השיב כי "הוא ציין את שמו", אך
22 הוסיף באותה נשימה כי "הוא לא חתם עליו". והוסיף: "כל מה שהיה צריך כדי שיהיה כתוב אלון
23 היה שם. לא זוכר בדיוק אם השם שלו היה רשום שם, אבל הרגשתי שזה בא ממנו. הוא לא דיבר איתי
24 על המכתב הזה". בחקירה החוזרת אמר כי בשיחה מאוחרת עם הנתבע הלה רצה לפרוק את אשר על
25 ליבו ואמר לו שהוא שם את המכתבים.

26
27 גיס נוסף של התובע, אברהם (אלברט) סבן, העיד:

28
29 "לפני שנתיים שלוש אני מוצא בתיבת הדואר שלי מכתב מאוד מאוד לא נעים, שמגולל
30 סיפור של הצקות והטרדות של נשים, כל מיני התנהגויות לא נעימות. עד כמה שאני זוכר
31 זה היה במוצ"ש, לא ישנתי כל הלילה, לא הבנתי מה זה הסיפור הזה. למחרת בבוקר
32 התקשרתי לאחת האחיות שלי להתייעץ איתה, איך אני נוהג מה אני עושה, היא מיד אמרה
33 לי: "אה גם אליך הוא הגיע", שאלתי מה זאת אומרת, היא ואמרת שזה סיפור שמתגלגל
34 הרבה זמן, שבגלל שאין לי פייסבוק אני לא בעניינים. נאלצתי להסתיר בהתחלה את
35 הסיפור הזה מאשתי ומהילדים שלי כי זה היה לא נעים. היא אמרה לי שאני יכול ללכת

בית משפט השלום בפתח תקווה

11 אפריל 2019

ת"א 38973-04-16 אודאי ואח' נ' כהן ואח'

1 לספר לרחל אחותי אשתו של איציק. ואז הראיתי לה, היא שאלה אותי אם גם אני נכנסתי
2 לרשימה של מי שהוא מכתב אותו בכל מיני סיפורים כאלה, אמרתי לה מסתבר. אני לא
3 ידעתי".

לגבי הנתבע אמר:

7 "מכיר אותו הכרות שיטחית של שלום שלום ולא מעבר. אני שכן של אחותו. התמוה כאן
8 שהשם שלי בת.ז. הוא אלברט, אבל אף אחד מעולם לא קרא לי אלברט, תמיד אברהם.
9 אלון מדי פעם קורא לי 'אלברט מה שלומך', עניתי לו בנימוס. יום אחד אמרתי מאיפה הוא
10 יודע שקוראים לי אלברט, לימים כשקיבלתי את המכתבים, קיבלתי שניים, הבנתי שהוא
11 עובד בדואר ויש לו את המידע שקוראים לי אלברט ואיפה אני גר.

12 ש. למה לדעתך הוא שלח את המכתבים?

13 ת. להפיץ מידע כוזב או לא נעים על גיסי ולפגוע בו.

14 ש. מה כתוב במכתבים האלה?

15 ת. שגיסי מציק לנשים, מטריד נשים שעובדות איתו שהוא מנהל רומנים איתן. דברים
16 מביכים ולא נעימים. **המכתב השני כבר סיפר על כך שהוגשו תביעות, שהולך להיות**
17 **משפט לגיסי.** במכתב השני אחותי כבר היתה בשוק טוטאלי. לי היה לא נעים שהראיתי
18 לה את זה, אבל הבנתי שהיא בתוך הסיפור הזה. שאנחנו מכירים את כל ההתנהלות הזו."

20 הוא נשאל היכן המכתבים ואמר כי גרס אותם כי לא רצה שהילדים שלו יראו אותם. לדבריו מסר
21 לאחותו צילום של המכתבים ואת המקור גרס.

23 הוא נשאל כיצד הוא יודע שהנתבע הוא ששם את המכתבים, והשיב:

25 "אני לא אמרתי שזה הוא, זה הוא או מטעמו, זה בתיבת הדואר, לא שראיתי בעינים שהוא
26 שם את המכתב. לימים הבנתי שזה מטעמו בגלל שכל המשפחה כבר מדברים על ההתנהלות
27 שלו".

29 עדויותיהם של שמואל ואברהם סבן היו מהימנות ומאוזנות, וניכר כי לא ביקשו להכפיש את הנתבע
30 או לסייע לתובע לזכות בתביעה, אלא סיפרו את אשר חוו וזכרו מפרשה אותה חוו כלא נעימה, מביכה
31 ושגרמה למשבר במשפחה.

33 הנתבע הכחיש נמרצות את שליחת המכתבים לאחים סבן או לאשת התובע. עם זאת, לא הועלה על
34 ידו, ולו כאפשרות תאורטית, קיום אדם אחר שהיה עשוי לשלוח מכתבים בעניין זה, התעניין בנושא
35 או כעס על ההתנהלות התובע כלפי נשים, והוא אישר כי ה"מוטרדות" עצמן נמנעו מלהתלונן נגדו.

בית משפט השלום בפתח תקווה

11 אפריל 2019

ת"א 38973-04-16 אודאי ואח' נ' כהן ואח'

1
2 מעדויות האחים סבן, בהצטרפן ליתר הראיות בתיק זה, ובעיקר הפרסומים הסדרתיים של הנתבע
3 ביחס לתובע בפייסבוק, המעידים על אובססיביות כלפיו בתחום הטרדות מיניות ויחסי מין עם
4 עובדות, בהם כתב בין היתר כי הוא מקווה שאשת התובע תרד לעומק הפרשה, התלונה לנציבות
5 שהגיש בעניין זה, פרשת הגב' לוי המלמדת אף היא על עיסוקו האובססיבי של הנתבע במעללים
6 המיניים שייחס לתובע, עולה הוכחה שהיא לטעמי מעל מאזן ההסתברויות, כי הנתבע הוא שכתב
7 והניח את המכתבים בתיבות הדואר של האחים סבן. יצויין, כי לא הועלה מפי אף אחד מהעדים,
8 לרבות הנתבע עצמו, שם של אדם אחר שהיה לו עניין להפיץ מכתבים בנושא זה לאחיה של אשת
9 התובע, ולעומת זאת עלה מעדות שמואל סבן כי בשיחה מאוחרת קשר הנתבע את עצמו לשליחת
10 המכתבים.

11
12 לפיכך אני קובעת כי הוכח שבתקופה הרלוונטית, הנתבע הפיץ אודות התובע, בעל פה ובמכתבים,
13 טענות כי התובע הטריד מינית עובדות בדואר וקיים יחסי מין עם עובדת. מדובר בפרסומים משמיצים
14 שנועדו לפגוע בשמו הטוב של התובע כאיש משפחה, לבזותו ולעשותו מטרה לעוינות וטינה מצד אשתו
15 וגיסיו ועל כן הם מהווים לשון הרע.

ג. פרסומים בפייסבוק

16
17
18
19 התובע הציג את הפוסטים שהעלה הנתבע בחודשים פברואר-מרץ 2015, כלהלן:

20
21 29.2.15 – (בתגובה לפרסום אודות מבקרי פנים ברשויות): "מאמין שהמצלמות של איציק אודאי
22 משיחת האיום 12/2009 צילמו את המעילה והגילוי שלה בחדר כספות של סניף פ-ת".
23 בפוסט זה מיוחסת לתובע הנחת מצלמות מעקב בחדר הכספות, שעשויות לגלות מעילה. לא מדובר
24 בפעולה שיש בה כדי לבזותו ולהשמיצו, ולא ברור ההקשר ל"שיחת האיום מ-2009", שלא ברור
25 מהפוסט למי הוא מיוחס, מה תוכנו וכלפי מי הושמע. לפיכך התביעה ביחס לפוסט זה נדחית.

26
27 7.3.15 – פוסט בו העלה הנתבע תכתובת מסרוניו בינו לבין העוזרת של ח"כ איתן כבל, לגבי התלונה
28 שהגיש הנתבע לנציבות על "שחיתות בדואר". בפוסט נכתב שהתלונה טויחה וכי הבין כי גם פנייתו
29 לח"כ כבל לא תטופל, מאחר שאחיו בכיר בדואר. בהקשר לתובע נכתב: "אולי זו המאפיה התימנית
30 שהוזכרה אצלנו בבית ע"י איציק אודאי והזכרתי בעדויות שלי בנציבות + בביהמ"ש". עצם אזכור
31 קיום "מאפיה תימנית" ע"י התובע, בין ברצינות ובין בהומור, בשיחה זו או אחרת, כמיוחס לו בפוסט,
32 כשהנתבע טוען שאף הוא דיבר על "מאפיה" כזו, אינה עונה על ההגדרה של לשון הרע על התובע. לפיכך
33 התביעה בעניין פוסט זה נדחית.
34

בית משפט השלום בפתח תקווה

11 אפריל 2019

ת"א 38973-04-16 אודאי ואח' נ' כהן ואח'

9.3.15 – פוסט תגובה המתייחס לפרסום על דבריה של ג'ודי שלום ניר מוזס בהקשר לעיתוי המאוחר של הגשת תלונה על הטרדות מיניות נגד בעלה, השר לשעבר סילבן שלום, ע"י עובדות בלשכתו. הנתבע כתב: **"הן פחדו להתלונן בגלל סילבן (הכח) כפי שנשמע בקלטות שמסרתי זה איציק אודאי הבעל של רחל הפקידה. אפילו הברית ב-2004 שסילבן היה סנדק באולמי רסיטל מוזכר בהקלטה. בהמשך התגלה שגם קיים יחסי מין עם אחת העובדות, דבר שאסור על פי תקנות תקשי"ר. (...)** איך יגיב דני סבן שגדל אצלנו בבית? (...)

אגב... במאי 2010 הוא נשבע אצלנו בבית שלא התעסק עם נשים כפי לדבריו שאני מפיץ עליו. מעניין למה לא תבע אותי עד היום?"

9.3.15 – פוסט נוסף המתייחס לפרסום של דברי השרה מירי רגב בהקשר של מני נפתלי. בקשר לתובע נכתב בו: **"אותן נשים שבאו לספר לי שהוטרו מניית על ידי איציק אודאי מקורב לשר סילבן שלום וחששו להתלונן בגלל קרבתו לשר. האם חברי מרכז הליכוד מעל לחוק? או כולם שווים? במהלך החקירות התגלו עוד הטרדות (בנוסף רישומים כוזבים במסמכי תאגיד/ איומים/ גניבות/ סחיטה) ואף יחסי מין בין מנהל לעובדת (שאסור כיחסי מרות)". (...)** הפוסט חתום: "אלון כהן – חושף השחיתות בדואר".

11.3.15 – פוסט נוסף ה"מופנה" לגבי שלום ניר מוזס, "תלונה מ-08/2012 על תקופה שקדמה 5-6 שנים קודם ולא מלפני 17 שנה. הן חששו להתלונן על המטריד כאשר הן באו לספר לי. כי בהקלטות שמסרתי הן מספרות שיש לו כח – "לא ראית מי היה בברית שלו" – סילבן שלום, בטח את זוכרת את הברית באולמי רסיטל 2004" (...). בהמשך מתייחס לאשתו של התובע, רחל סבן ואומר כי מקווה שהיא תדע את "עומק הפרשה", וכן לאחיה – דני סבן לגביו נכתב "מעניין מה היה עושה אילו בנותיו היו המוטטרדות כמו בתלונה ששלחתי לנציבות וטוויחה". בסוף הפוסט הוא מבהיר את מיהות מושא הפרסום – "את בטח מכירה אותו היטב – איציק אודאי".

12.3.15 – פוסט אליו צרף עמוד מפסק דין של בית הדין לעבודה בעניינו של אהוד גבאי (שהיה ממונה עליו) בו צוטטה קביעה בדבר התנהלות בעייתית של שדרת הניהול בסניף, שכללה הן את גבאי והן את התובע. בפוסט נכתב: **"על אודאי דיווחתי שהטריד מניית בסניף פ-ת ועוד מעשים פליליים. בהמשך התגלו יחסי מין שאסורים (יחסי מרות) "התנהלות מקולקלת" – כך מגדירים בפרקליטות. אגב... אודאי מקורב לשר סילבן שלום. כמו כן אודאי... קודם בדואר ישראל".**

13.3.15 – פוסט המגיב לפרסום אודות תא"ל בוכריס שיוחסו לו עבירות מין כלפי חיילת ששרתה תחת פיקודו, בהיותם בצימר: **"ואני דיווחתי (במכתב) למנהל מרחב ת"א דב דעי שחברו הטוב איציק אודאי היה עם רכב של הדואר ובחורה ברכב בחורשת הבפטיסטים. (...)** מעניין מה חיפש אודאי בבפטיסטים עם בחורה ברכב?????"

בית משפט השלום בפתח תקווה

11 אפריל 2019

ת"א 38973-04-16 אודאי ואח' נ' כהן ואח'

1 חמשת הפוסטים מהתאריכים 9.3.15, 11.3.15, 12.3.15 ו-13.3.15 כוללים דברי לשון הרע נגד התובע,
2 על מעשי ניאוף (יחסי מין עם עובדת) ועל הטרדות מיניות כלפי עובדות שתחת מרותו, ובנוסף התנהלות
3 מושחתת כלפי מקום עבודתו (רישומים כוזבים, גניבות, שימוש ברכב המעביד למטרות ניאוף). ברי כי
4 פרסום ההשמצות קבל עם ועולם בפייסבוק נועדה להוציא את דיבתו של התובע רעה ולפגוע בו בעיקר
5 בחוג המשפחתי הקרוב – אשתו וגיסו המוזכרים בפרסומים.

6 כן עולה מהפוסטים שהציג התובע, כי הנתבע צרף לאחד מהם את מכתב התלונה שלו לנציבות אודות
7 התובע והטרדותיו המיניות, ופרסום זה אינו חוסה תחת ההגנה של סעיף 15(8) לחוק.

8
9 הנתבע הודה בפרסום הפוסטים המשמיצים וטען בתצהירו כי פרסם אותם במסגרת מאמציו לעורר
10 הד ציבורי ולגרום לבדיקת ההתנהלויות הלא חוקיות בדואר. הנתבע טען כי התובע החל להתנכל לו
11 עקב סכסוך בין הנתבע לבין הממונה עליו גב' אושר, שהתגלע בשנת 2008, בעניין חלוקת הדואר, נוכח
12 היות התובע מקורב לגב' אושר. לטענתו, התלונה שהוגשה נגדו ע"י גב' לוי בשנת 2011 היתה בעידודו
13 של התובע. הוא מסר כי דיווחיו להנהלת הדואר על אי סדרים בחלוקת הדואר בסניף, גניבות, איומים
14 על עובדי דואר, הטרדות מיניות ועוד, על ידי התובע ומנהל המרחב מר דב דעי שהינו ידיד משפחתו
15 של התובע, הם שעומדים בבסיס התביעה. הנתבע הצהיר כי כל שכתב בתלונתו ובפרסומיו הוא אמת
16 לפי מיטב ידיעתו, ולטענתו עומדת לו הגנת תום הלב לפי סעיפים 15(2) ו-15(3) לחוק, וכן 15(8) לגבי
17 הגשת התלונה. הנתבע טען כי משלא טופלו התלונות שהגיש לרשויות המוסמכות, קמה לו חובה
18 מוסרית ליידע את הציבור בנדון, כפי שעשה בפרסומיו בפייסבוק.

19
20 התייחסות הנתבע למקורות המידע עליו מבוססים פרסומיו:
21 לגבי גניבת תלושים בדואר ע"י התובע וגב' אושר בשנת 2007 – "לפי המידע שנמסר לי בפסח 2007".
22 הנתבע לא פרט מהו מקור המידע שעליו התבסס, והציג התכתבות עם עובדת לשעבר בשם סמדר שבה
23 כתבה לו כי כולם חוץ ממנה ידעו על כך והיו צילומים ורק בדיעבד סיפרו לה. הנתבע טען כי למד על
24 כך מחקירה של עובדי הסניף שנערכה במחלקת הבטחון של הדואר. הנתבע טען כי מנהל הסניף
25 שהחליף את התובע, ראובן אשוואל, אישר באזניו את גניבת התלושים.

26
27 לגבי "שיחת איום" משנת 2009 – הנתבע טען כי בעקבות שיחה בה נזפה בו גב' אושר על כך שנעדר
28 מהעבודה (ולטענתו קיללה אותו), התקשר אליו התובע שלא היה אותה עת מנהל הסניף ואמר לו שהוא
29 יודע מה הוא עושה בסניף וכי ידוע לו שקילל את הגב' אושר. לדברי הנתבע, חש מאוים ומוטרד.

30
31 לגבי ההטרדות המיניות – לדברי הנתבע, לאחר שסיפר על "שיחת האיום" לעובדת גב' רותי לוי, היא
32 סיפרה לו על הטרדה מינית שחוותה העובדת סמדר ח' מידי התובע. הנתבע היה המום כי סמדר ישבה
33 לידו. לדבריו, בשיחה עם סמדר הוא סיפר על שיחת האיום והיא אישרה את פרשת ההטרדות כלפיה,
34 שהתבטאו בהצעות חוזרות ונשנות של התובע לקיים עמה יחסי מין ואף אמר לה שהוא רוצה להתגרש
35 מאשתו. לדבריו, בעקבות סירובה של סמדר היא החלה לסבול מהתנכלויות מצד התובע וגב' אושר

בית משפט השלום בפתח תקווה

11 אפריל 2019

ת"א 38973-04-16 אודאי ואח' נ' כהן ואח'

1 ואף עברה התמוטטות. הנתבע ציין כי סמדר סרבה להעיד במשפט לגבי הטרדותיו והתנכלויותיו של
2 התובע, בשל המתח והתופעות הגופניות שהדבר גורם לה, אך הוא הקליט אותה ובהקלטה שאל למה
3 לא התלוננה נגדו על ההטרדות והיא ענתה שפחדה ממנו וכי יש לו כח, שהרי הסנדק בברית שלו היה
4 סילבן שלום. כן מסרה לו סמדר על הטרדות מיניות של התובע כלפי עובדות אחרות שנקבה בשמן אך
5 אמרה כי מדובר בשמועות והיא לא יודעת מה נכון ומה לא. צורף תמליל ההקלטה. כן צרף הקלטה
6 נוספת של שיחה עם סמדר מנובמבר 2014, בה מסרה לו על שנודע לה מאיש הבטחון דורון (הכוונה
7 לחוקר מהנציבות, דורון לזר) וממקורות נוספים על כך שהיו יחסי מין בין התובע לבין עובדת בשם
8 איבון ח', ושהתובע הגיע אליה הביתה והיא לא פתחה את הדלת כי פחדה.

9
10 כן צרף הנתבע מיללים ששלח לדורון לזר מהנציבות ביולי-אוגוסט 2013. במייל שהתייחס לשיחה בינו
11 לבין אבי היזמי, חבר של אותה עובדת בשם איבון, כתב הנתבע כי הלה סיפר לו על "ביקור בית" של
12 התובע אצל איבון, שסרבה לפתוח לו את הדלת. כן כתב כי היזמי אמר לו שהתובע "זיין חצי דואר".
13 במייל נוסף מאוגוסט 2013 כתב הנתבע כי בפגישה אגב חלוקת דואר, מסר לו אביגדור לביא, גמלאי
14 של הדואר, על כך שנודע לו שבעקבות הטרדות מיניות מצד התובע כלפי סמדר ובתה שגם היא עבדה
15 אז בדואר, ושהן הקליטו אותו, נעשה לסמדר "תרגיל" של החבאת דואר בלתי מחולק בתיבה שלה כדי
16 לומר לה שתוגש נגדה תלונה על אי חלוקת דואר, ובתמורה לגניזת התלונה נגדה היא נדרשה למסור
17 את ההקלטות שבידה. בתשובה ענה דורון לזר: "ידוע ומוכר".

18
19 יצויין כי אביגדור לביא הוזמן לעדות אך לא מסר פרט רלוונטי כלשהו ביחס לשיחה שתוארה במייל
20 ע"י הנתבע, ואף לא עומת עם גרסת הנתבע לגבי הדברים ששמע מפיו.

21
22 לעניין הפרסום כי התובע נראה בחורשת הבפטיסטים עם בחורה ברכב של הדואר, טען הנתבע כי עובד
23 של הדואר בשם נועם שחם סיפר על האירוע מכלי ראשון בפניו ובפני עובדים אחרים בדואר, אגב שיחה
24 בה הוזכרה חורשת הבפטיסטים. הנתבע צרף תמליל שיחה עם אותו נועם, שנערכה לצורך המשפט,
25 ובה תחקר אותו הנתבע אודות אותו אירוע "כשראיתם את איציק בבפטיסטים" והלה אמר כי זה היה
26 בשעות אחה"צ אחרי העבודה, אישר כי היתה איתו מישהי באוטו וכי לא ראה מי הם היו בנסיעה
27 ולא עצרו.

28
29 כן מסר הנתבע בתצהירו כי שמע ממשע עקביה שעבד כסבל בדואר שהתובע עמד לפעמים בכניסה
30 לדואר ועל כל עובדת שנכנסה היה מספר בהתרברבות אם שכב איתה או לא, זאת כשחלק מהן היו
31 נשים נשואות. לטענת הנתבע, גם יפה קלדרון אמרה לו דבר דומה – וצורפה שיחה מוקלטת עמה בה
32 אמרה (לטענתו על התובע, השם לא מופיע במפורש בהקלטה, אך הנתבע אומר על אותו אדם שאיים
33 עליו בשיחת טלפון וניתן להסיק כי מדובר בתובע) "שהוא יעזוב את פתח תקווה הוא יעשה רשימה עם
34 מי הוא שכב. זה הוא אמר פעם למישהו", ואישרה כי היה מתגאה בכך.

בית משפט השלום בפתח תקווה

11 אפריל 2019

ת"א 38973-04-16 אודאי ואח' נ' כהן ואח'

הוגש מטעם הנתבע תצהיר אליהו לוי שעבד בסניף פ"ת עד שנת 2008 – בו מסר כי בסניף היו שמועות על ניאופיו של התובע ובגידותיו באשתו, ולפי מיטב ידיעתו הנתבע שמע את השמועות ולא הפיצן. כן הוגש תצהיר אחיו של הנתבע, בני כהן, לפיו בשנת 2010 במפגש עם התובע, אמר לו התובע כי אין לו כלום נגד הנתבע וכי אילו רצה היה יכול לפטר אותו בשיחת טלפון. כן אמר התובע כי עדיף לנתבע שלא ילכלך על אנשים, והזכיר כי הנתבע מפיץ עליו שהוא בוגד באשתו. כשסיפר על כך לנתבע, הנתבע הכחיש זאת.

ד. ההגנות העומדות לנתבע לפי החוק

1. סעיפי החוק הרלוונטיים

להלן יצוטטו סעיפי החוק הרלוונטיים לבחינת קיומן של הגנות החלות על הפרסומים.

הגנת אמת הפרסום

14. במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה שהדבר שפורסם היה אמת והיה בפרסום ענין ציבורי; הגנה זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה אמיתותו של פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש.

הגנת תום לב

15. במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה אם הנאשם או הנתבע עשה את הפרסום בתום לב באחת הנסיבות האלו:

(2) היחסים שבינו לבין האדם שאליו הופנה הפרסום הטילו עליו חובה

חוקית, מוסרית או חברתית לעשות אותו פרסום;

(3) הפרסום נעשה לשם הגנה על ענין אישי כשר של הנאשם או הנתבע, של

האדם שאליו הופנה הפרסום או של מי שאותו אדם מעונין בו ענין אישי

כשר;

(4) הפרסום היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע בתפקיד שיפוטי, רשמי או

ציבורי, בשירות ציבורי או בקשר לענין ציבורי, או על אפיו, עברו, מעשיו או

דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה התנהגות;

(6) הפרסום היה בקורת על יצירה ספרותית, מדעית, אמנותית או אחרת

שהנפגע פרסם או הציג ברבים, או על פעולה שעשה בפומבי, ובמידה שהדבר

כרוך בבקורת כזאת - הבעת דעה על אפיו, עברו, מעשיו או דעותיו של הנפגע

במידה שהם נתגלו באותה יצירה או פעולה;

בית משפט השלום בפתח תקווה

11 אפריל 2019

ת"א 38973-04-16 אודאי ואח' נ' כהן ואח'

נטל ההוכחה

16. (א) הוכיח הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום באחת הנסיבות האמורות בסעיף 15 ושהפרסום לא חרג מתחום הסביר באותן נסיבות, חזקה עליו שעשה את הפרסום בתום לב.

(ב) חזקה על הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום שלא בתום לב אם נתקיים בפרסום אחת מאלה:

- (1) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא האמין באמיתותו;
- (2) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא נקט לפני הפרסום אמצעים סבירים להיווכח אם אמת הוא אם לא;
- (3) הוא נתכוון על ידי הפרסום לפגוע במידה גדולה משהיתה סבירה להגנת הערכים המוגנים על-ידי סעיף 15.

2. יישום ההגנות על הפרסומים שהוכחו

הגנת אמת הפרסום מחייבת כי הנתבע יוכיח שהדברים שפרסם היו אמת. זאת, על פי מאזן ההסתברויות. אין די בכך שהנתבע הוכיח כי האמין שהם אמת.

הנתבע לא זימן אף אחד מהעדים שעל דבריהם הסתמך כדי לייחס לתובע את ההטרדות המיניות כלפי עובדות בסניף הדואר (סמדר ח', בתה של סמדר, איבון ח', ואף לא את אבי היזמי או רותי לוי ששמעו לדבריו על ההטרדות מכלי שני, מפי המוטרדות). כמו כן לא זימן עד כלשהו להוכחת קיום יחסי מין עם עובדת (שלפי תצהירו נודעה לו מכלי שלישי או רביעי – סמדר שמעה על כך מחוקר הנציבות דורון לזר, שגם הוא לא הוזמן לעדות וממילא אינו עד ראיה ולא ברור מפי מי שמע הוא על כך, כביכול).

גם ביחס לבילוי ברכב הדואר עם בחורה בחורשת הבפסטיסטים, לא הוזמן עד הראיה (נועם שחם). (פרסום בפייסבוק מיום 15.3.15).

הנתבע לא זימן לעדות גם את משה עקביה, שלדבריו אמר לו שהתובע התרברב באזניו לגבי כל עובדת שעברה בכניסה לדואר, אם שכב איתה או לא; ואף לא את יפה קלדרון, אותה הקליט באמירה כי "הוא" אמר פעם "למישהו" שהוא יעזוב את פתח תקווה הוא יעשה רשימה עם מי הוא שכב". גם אמירה זו היא עדות שמועה מפי אדם לא ידוע. העד אביגדור לביא, שהוזמן לעדות ואשר הנתבע טען כי מסר לו אודות הטרדות מניות כלפי סמדר ובתה ע"י התובע, ו"תרגיל" שנעשה לסמדר כדי להניא אותה מלהתלונן, כלל לא אישר את הדברים בעדותו והכחיש כי ידע על מעשים חריגים של התובע או אמר דבר מה בעניין זה לנתבע.

בית משפט השלום בפתח תקווה

11 אפריל 2019

ת"א 38973-04-16 אודאי ואח' נ' כהן ואח'

לפיכך, פרט לשמועות שהסתובבו בסניף לגבי מעלליו המיניים של התובע, לא הוכיח הנתבע מאומה, ועל כן אינו יכול לחסות תחת הגנת אמת הפרסום ביחס לפרסומיו לגבי ניאופיו של התובע והטרדותיו המיניות. (אמירות בעל פה לעובדים בסניף הדואר ולשמואל סבן, מכתבים לשמואל ואברהם סבן, פרסומים בפייסבוק מהימים 9, 11, 12 למרץ 2015).

לגבי גניבות תלושים בשנת 2007 ורישומים כוזבים, כלל לא הובהר על איזה מידע הסתמך הנתבע (סעיף 29 לתצהיר הנתבע נוקב בכלליות ב"מידע שנמסר לי"). במייל שכתב מזכיר הנתבע את סמדר ח' כמקור מידע על גניבת תלושים, אך בהקלטות שהוגשו של שיחות בין הנתבע לסמדר ובינו לבין רונית סעאת, אין כל ראיה הקושרת את התובע לגניבת תלושים ואין עדות ישירה של מי מהן על כך שהיתה עדה לגניבת תלושים על ידי התובע, להבדיל מאמירות בעלמא. כאמור, סמדר כלל לא הוזמנה לעדות. רונית סעאת הוזמנה לעדות על ידי הנתבע וכשנשאלה בעניין זה אמרה כי כלל לא זכור לה שהיתה גניבה של תלושים והכחישה כי נחקרה בעניין זה. הטענה כי "היו צילומים" שנשמעת מפי סמדר בשיחה המוקלטת, לא הוכחה כמלוא הנימה. הנתבע לא זימן לעדות את ראובן אשוואל, שלגביו טען כי אישר באזניו שהתובע היה מעורב בגניבת התלושים.

לפיכך אני קובעת כי הנתבע לא הוכיח הגנת אמת הפרסום לגבי ייחוס עבירות של גניבות לתובע (פרסום בפייסבוק מיום 9.3.15).

כך גם בעניין הטענה לרישומים כוזבים לגבי חלוקת הדואר בסניף, שלא הוכחה בראיה ממשית כלשהי, להבדיל מטענות בעלמא של הנתבע. (פרסום בפייסבוק מיום 9.3.15).

לפיכך אני קובעת כי הגנת סעיף 14 לחוק אינה עומדת לנתבע בפרסומיו אודות התובע.

הגנת הפרסום בתום לב - תנאי הכרחי לביסוס הגנה זו היא כי הנתבע האמין באמיתות הדברים שפרסם. בעניין זה הובאו ראיות מצטברות, גם אם כל אחת מהן היא חלקית ורובן אינן ישירות, על כך שהדברים נאמרו לנתבע מפי אנשים הנוגעים לדבר, במישרין או בעקיפין, והתרשמתי כי הנתבע האמין באמיתותם.

עם זאת, תנאי להחלת ההגנה הוא קיום "תום לב" אצל הנתבע בעת עשיית הפרסומים. כוונה לפגוע במושא הפרסום במידה העולה על הנדרש לצורך השגת התכלית המוגנת של הפרסום, שבמקרה דנן הינה טוהר השירות הציבורי ונקיון הכפיים של מנהליו, הינה ראיה לחוסר תום לב.

כאמור לעיל, סעיף 16.ב. (3) קובע **חזקה של חוסר תום לב**, כי כאשר עולה מהפרסום שהנתבע התכוון לפגוע באמצעות הפרסום בנשוא הפרסום **במידה גדולה משהיתה סבירה להגנת הערכים המוגנים על-ידי סעיף 15**.

בית משפט השלום בפתח תקווה

11 אפריל 2019

ת"א 16-04-38973 אודאי ואח' נ' כהן ואח'

בהקשר לכך נקבע ברע"א 10520/03 **בן גביר נ' דנקנר** (פורסם בנבו) כלהלן:

"מושג הסבירות אינו נותן תשובה מתוכו אלא הוא נזקק לערכים המתנגשים החיצוניים ולאיוון ביניהם. הסבירות אינה נבחנת בחלל ריק, ולעולם היא תלויה נסיבות הענין (פרשת פלוני, שם, פסקה 20). האיוון בין השיקולים הרלבנטיים נעשה על פי משקל הערכים המתנגשים בנסיבות הענין. המשקל נקבע על פי תפיסת החברה את החשיבות היחסית של הערכים השונים. מיקומם של הערכים והאינטרסים בתשתית הערכים החברתיים משקפת את תפיסותיה הבסיסיות של שיטת המשפט, ואת הקונצנזוס החברתי בזמן נתון (בג"צ 3901/96 **הוועדה המקומית לתכנון נ' הורוויץ**, פ"ד נו(4) 919, 939).

תנאי הסבירות לצורך חזקת תום הלב בענייננו מבקש לאזן בין חופש הביטוי להגנה על כבוד האדם ושמו הטוב. הוא מעמיד את תכליתה החברתית של ההגנה בהקשרה הספציפי, מול ערך ההגנה על שמו וכבודו של האדם. יסוד הסבירות בחזקת תום הלב מחייב בחינה של מידתה ואיכותה של הפגיעה, על רקע נסיבות המקרה, והערכה נורמטיבית האם הפגיעה ראויה להגנה (ע"א 5653/98 **אמיליו פלוס נ' חלוץ**, פ"ד נה(5) 865, 900 (להלן – פרשת פלוס). להתנהגות המפרסם טרם הפרסום, בשעת הפרסום, ולאחריו משמעות בעלת משקל בהקשר לסבירות הפרסום. טיב הפרסום ותוכנו גם הם משליכים על סבירות הפרסום. **פרסום שנועד כל כולו לפגוע, להעליב ולבזות עשוי להיחשב חורג מן הסביר, וחזרה על התבטאויות פוגעניות בהזדמנויות נוספות עשויה לשלול תום לב** (שנהר, עמ' 5-264; ת"א י-ם) 1390/96 **זמיר נ' רשת שוקן בע"מ**, תק-מח' 2001 (2) 15868 (להלן – פרשת זמיר); פרשת משעור, עמ' 10; ע"א 4607/92 **קליין נ' רונן**, תק-על 1994 (4) 2392, 2395 (להלן – פרשת קליין); פרשת פלוס; פרשת הוצאת ספרים "החיים", עמ' 367.

מניסוחן של חזקות תום הלב עולה כי יש קשר גומלין הדוק בין סבירות הפרסום בנסיבות בהן נעשה, לבין שאלת תום הלב של המפרסם. מיתחם הסבירות הנורמטיבי שבמסגרתו נעשה הפרסום עשוי להצביע על תום לבו של המפרסם לשון הרע; לעומת זאת, חריגה ממתחם הסבירות מעלה חזקה של העדר תום לב, אשר אם לא הופרכה, לא תקנה הגנה למפרסם האמירה הפוגענית".

במקרה דנן, עולה התרשמות ברורה מכמות הפרסומים בפייסבוק, השפה הבוטה, החזרה האובססיבית היומיומית על ה"מנטרות" של היות התובע מטריד מינית, הכנסת המכתבים אודות "בגידות" התובע לתיבות הדואר של אחי אשתו של התובע, הפצת הדיבה אודותיו באופן קולני באזני עובדים אחרים בסניף, תוך השפלת ה"מוטרדות" והצקה להן, נסיונות להקליט עובדות ועובדים אחרים כשהם מלעיזים על התובע, והגשת התביעות והתלונות הסדרתית על ידי הנתבע נגד התובע ומנהלים אחרים, כי התכלית שעמדה לנגד עיניו של הנתבע היתה פגיעה

בית משפט השלום בפתח תקווה

11 אפריל 2019

ת"א 38973-04-16 אודאי ואח' נ' כהן ואח'

בתובע, הן במסגרת התעסוקתית והן בתחום המשפחתי והחברתי הקרוב, וזאת שנים לאחר שהנתבע כבר לא עבד תחת ניהולו של התובע.

הפער בין העדר כל ידיעה אישית מכלי ראשון אודות המעללים שייחס הנתבע לתובע בפרסומיו, שכולם מבוססים על עדויות שמיעה, לבין מלחמת החורמה שנקט הנתבע כלפי התובע, ציבוריות הפרסומים בפייסבוק, הנסיון לפגוע בתא המשפחתי של התובע, זועק חוסר תום לב וכוונה לפגוע.

ברי כי לא הדאגה לאשת התובע (עמה לא היה לו קשר אישי) עמדה לנגד עיניו של הנתבע במשלוח מכתבים אלה, אלא רק הרצון לפגוע בתובע, והדבר משליך גם על המניע העומד מאחורי יתר פרסומיו.

לעניין תום הלב, לא למותר לצטט מקביעתו של בית הדין לעבודה לגבי הנתבע (שהיה התובע באותו הליך) במסגרת סעי' 53460-09-12 :

"כך, מצטייר התובע כמי שמנסה לאלץ נשים, באמצעים שונים, להגיש תלונות על הטרדה מינית שלא התרחשה, וכן לאלץ עובדים להודות במעשים שונים שכלל לא עשו. נביא כדוגמא מייצגת אך לא ממצה את מזכרה של העובדת מירי גדות בעניין :

"הנדון : תלונת שווא על הטרדה מינית בסניף פ"ת- אלון כהן
בתאריך 31.10.13 מנהל יחידת דוורים בפ"ת- מר אלירן תשובה הסב את תשומת ליבי כי העובד אלון כהן דווח לו בע"פ כי בוצעה כנגדי הטרדה מינית במהלך שנת 2012. הבהרתי לאלירן תשובה וכן לממונה על מעמד האישה בחברת דואר ישראל גב' רונית יששכר כי לא היו דברים מעולם וכי מדובר בהתקלות מקרית ביני לבין עובד במחלקה. בנוסף, העובד התנצל בפני ואני קיבלתי את התנצלותו. אינני מבינה מדוע מר אלון כהן מטריד אותי בכל דרך אפשרית במטרה שאגיש תלונות שווא על הטרדה מינית. ראוי לציין כי מר אלון כהן ניסה להניא אותי להתלונן במשטרה ולהתלונן לממונים ואף כתב מכתב בנושא. מי הסמיך את מר אלון כהן לפעול באופן שכזה ולהפליל עובדים על לא עוול בכפם.
הנני דורשת ממר אלון כהן לחדול מעיסוק בענייני האישיים והפרטיים ולהפסיק להטריד אותי בנושא זה. במסגרת זאת אבקש להוציא לעובד מר אלון כהן מכתב הדורש ממנו לחדול מלהטריד אותי".

אין בידינו אלא להביע את מורת רוחנו מדפוס הפעולה שהתובע ראה לנכון לנקוט בו."

קביעה זו עולה בקנה אחד עם ההתרשמות כי הנתבע הונע ממניעים נקמניים ופוגעניים.

לפיכך אני קובעת כי הנתבע אינו חוסה תחת הגנת עשיית הפרסום בתום לב.

בית משפט השלום בפתח תקווה

11 אפריל 2019

ת"א 38973-04-16 אודאי ואח' נ' כהן ואח'

ה. התביעה שכנגד

להלן אדון בראיות שהוצגו לגבי טענות הנתבע במסגרת התביעה שכנגד.

שיחת טלפון מאיימת של התובע: גרסת הנתבע בעניין שיחה זו היתה כי ב-13.12.09 התקשרה אליו גב' אושר וצעקה "למה אתה לא פה" לגבי העדרותו מהעבודה, וקיללה. לטענתו, שלושה ימים לאחר מכן התקשר אליו התובע, שכבר לא היה ממונה עליו באותה תקופה כי עבר לסניף גבעתיים, ואמר לו שהוא יודע כל מה שהנתבע עושה בדואר, אמר לו כי הוא יודע שהוא "מחפש אותנו" (את התובע) והטיח בו שקילל את גב' אושר.

התובע וגב' אושר הכחישו שיחות טלפון של צעקות או אימים על הנתבע. גב' אושר טענה כי במסגרת ההליך בבית הדין לעבודה, טענה זו כלל לא הועלתה על ידי הנתבע, והדבר מעיד על היותה מצוצה מהאצבע. כן טענה כי כלל לא ידוע לה על אשפוז כלשהו של הנתבע. בחקירתה הנגדית אמרה כי זכור לה שהנתבע הציג אישור מחלה אך הגיע לדואר כדי לצלם את העבודה בסניף, במסגרת התלונות שהגיש. מסרה כי לא זכור לה שהתקשרה כדי לאיים עליו, "אולי הוא קילל אותי רגע לפני ואיימתי שאפנה למשטרה". הכחישה שהוא היה בבית החולים בעת השיחה. התובע טען, לראשונה בחקירתו הנגדית, כי התקשר לנתבע בדצמבר 2009 בגלל שגב' אושר אמרה לו שהנתבע מציק לה וטוען כלפיה שהיא שוכבת עם התובע. לא היה לו הסבר לכך שטענה זו לא הועלתה בתצהירו בהקשר לאותה שיחה עליה הלין הנתבע כ"שיחת איום", ולכך שגב' אושר מעולם לא טענה כי הנתבע ייחס לה כי היא והתובע מקיימים יחסי מין.

התרשמתי כי שיחה בין התובע לנתבע אכן התקיימה, לאחר שגב' אושר סיפרה לתובע על שיחתה הטלפונית עמו שעלתה לטונים גבוהים וצורמים, והתובע ביקש להתרות בו לבל יפיץ את דיבת התובע ונתן לו להבין כי מעשיו ואמירותיו מגיעים לידיעת התובע. אין בכך משום "איום" כטענתו המופרזת של הנתבע, שמייחס לתובע כוונות דמוניות להביא להתמוטטותו הנפשית או לפיטוריו של הנתבע, כעולה מסעיף 48 לתצהירו. לפיכך אני דוחה את התביעה שכנגד בעניין זה.

הוצאת מסמכים אישיים מתיקו של הנתבע – הכוונה לנספחים א' וב' לתצהיר התובע, מכתב ההמלצה לנזיפה ומכתב הנזיפה, שהנתבע טען כי הגיעו אל התובע מתיקו האישי. התובע הכחיש כי הוציא אותם מתיקו של הנתבע ואמר כי הגיעו אליו במסגרת תפקידו. בעניין זה לא הובאה כל ראיה או שמץ ראיה, להבדיל מהשערות וחשדות בעלמא של הנתבע, כי התובע השיג את המסמכים בדרך של פגיעה בפרטיותו ע"י הוצאתם מתיקו האישי. אמנם, בעת מתן עדותו התובע לא זכר או לא רצה לפרט כיצד הגיעו אליו המסמכים, וטענתו כי פורסמו בפייסבוק לא הוכחה. ברם, לנוכח ההכרות של

בית משפט השלום בפתח תקווה

11 אפריל 2019

ת"א 38973-04-16 אודאי ואח' נ' כהן ואח'

התובע עם הכותבים והמכותבים של מכתבים אלה, יש אפשרויות רבות להגעתם לידי התובע, שאינן כרוכות בחיפוש בתיק האישי של הנתבע.

אמירה של התובע כי הנתבע מפיץ עליו שהוא בוגד באשתו – הוכח כי הנתבע אכן הפיץ על התובע פרסומים כי הוא נואף ומטריד מינית, ובמישרין או בעקיפין עולה מהפרסומים המסקנה, לפחות בעיני הקוראים והשומעים המכירים את התובע ומצבו המשפחתי, כי הוא בוגד באשתו. לפיכך, גם בהנחה שהתובע אכן הצביע על הנתבע בפני אנשים לאחר צאתו מניחום אבלים ואמר עליו כי הוא מפיץ על התובע שהוא בוגד באשתו, ספק רב אם יש בדבר משום פרסום לשון הרע על הנתבע, על פי הגדרתה בסעיף 1 לחוק, וכן עומדת לתובע הגנת אמת הפרסום והיותו סביר בנסיבות העניין לנוכח ההכרות בין הנוכחים לבין התובע והנתבע. לפיכך התביעה שכנגד בעניין זה נדחת.

ו. גובה הפיצוי הראוי

לעניין היקף הפיצוי הראוי, אני נותנת משקל לחומרת ההאשמות, שיש בהן ייחוס עבירות פליליות בזווית לתובע, לריבוי הפרסומים, ולכוונה לפגוע הן בשמו הטוב של התובע, הן בתעסוקתו והן ביחסיו המשפחתיים. עם זאת, יצוין כי לא הוכח שאשת התובע ביקשה להתגרש ממנו בעקבות הפרסומים, והתובע הודה כי בקשת הגירושין הוגשה על ידי-הוא ולא על ידי אשתו. מנגד, נתתי משקל מסויים לכך שהנתבע האמין סובייקטיבית באמיתות פרסומיו, וכי היו רינונים רבים על התובע ממקורות אחרים בעניינים המיניים.

אני מחייבת את הנתבע לפצות את התובע בסך של 50,000 ש"ח.

כמו כן אגרת המשפט ושכ"ט עו"ד בסך 15,000 ש"ח.

ניתן היום, ו' ניסן תשע"ט, 11 אפריל 2019, בהעדר הצדדים.

ניצה מימון שעשוע, שופטת בכירה